वंशास n. die Spitze eines Bambusrohrs: ेनृत्यादिइर्घटच्यापार् Sås. in Ind. St. 2, 86. = वंशाङ्कर Råéan. im ÇKDa.

वंशाङ्कर m. Rohrschössling Halaj. 5,42.

वंशानुकार्तन n. Verkündigung des Geschlechts, Genealogie Verz. d. B. H. 128, a. राज°, यडु॰ ebend.

वंशानुक्रम m. Reihenfolge im Geschlecht, Genealogie RAGH. 18 in der Unterschr.

वंशानुम adj. 1) am höheren mittleren Theil eines Schwertes sich hinziehend, — sich befindend Varau. Bru. S. 50, 3. — 2) von Geschlecht zu Geschlecht übergehend: भिराप: Spr. 2512.

वंशानुचरित n. sg. und pl. die Geschichte der verschiedenen Geschlechter als eines der funf Lakshana eines Purana VP. bei Muia, ST. 4, 217. Выйс. Р. 9, 1, 4 (वंश्यानु o ed. Bomb.). Verz. d. Oxf. H. 7,b,1 v. u. 8, a, 15. Ind. St. 1, 18, 6.

वंशानुवंशचरित n. die Geschichte der älteren und neueren Geschlechter als eines der fünf Lakshana eines Purana H. 252.

वंशावती f. N. pr. gaṇa शरादि zu P. 6,3,120.

वंशाद्ध m. = वेगायव Rágan. im ÇKDa. unter d. l. W.

वंशिक (von वंश) n. Agallochum AK. 2,6,3,28. — वंशिका s. u. वंशका वंशिन in स्व° zu Jmds Geschlecht gehörig: धन्या: खलु भवती (die Opfer) ये हिजातीना स्ववंशिन: (स्ववंशजा: die neuere Ausg.) Hanv. 9669. वंशिवाद्य n. Flöte Титыйыг. (s. u. कलाक) wohl nur fehlerhaft für वंशी.

वंशीधर् 1) adj. eine Flöte haltend: Krshna Pankan. 1,5,18. 12,28.

- 2) m. N. pr. eines Gelehrten Verz. d. B. H. No. 638. Hall 8.

वंशीय (von वंश) adj. zu Jmds Geschlecht gehörig: (पार्थिवा:) वंशीयाः सामसर्पयाः Baic. P. 12,2,25.

वंशोवद्न m. N. pr. eines Scholiasten Coleba. Misc. Ess. II, 46.

वैश्य (von वंश) adj. gaņa दिमादि zu P. 4, 3, 54. 1) zum Hauptbalken gehend, an den Hauptbalken sich ansetzend; m. Verbindungsstück, Querbalken oder -leisten Buig. P. 11,8,32. वंशी नाम स्थुणास् निकितस्तिर्परवेणः । वंश्यास्तिसमन्भयते। निक्ता वेणवः Comm. - 2) an das Rückgrat sich ansetzend; subst. ein Arm- oder Beinknochen Bulg. P. 11, 8, 32. — 3) zur Familie gehörig, m. Familienglied, ein Vorfahr oder Nachkomme TRIK. 2,7,1. H. 713. M. 1,61.105. 3,37. Jagn. 1, 60. 318. R. Gorb. 2, 66, 21. P. 4,1, 163. Ragh. 1, 66. 15, 35. H. 559. Rida-Tar. 1,190. 2,151. Buig. P. 1, 12,18. 9,20,1. 21,21. वंश्या-ন্चানে 3,7,25. 9,1,4 (nach der Lesart der ed. Bomb.). 12,7,9.16. নেই স্থ aus dessen Familie stammend M. 7,202. FA O MBH. 13,4370. Riga-Tar. 3, 331. प्र o Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,545, Çl. 7. विशाल o Kam. Nitis. 1, 2. शह ः Ragh. 1, 69. विशह ः Raga-Tar. 5, 335. मङ्गाः 337. भूपाल° 6,366. पितृः, पतिः, मातृः Spr. 4537. म्रभिषिक्तवंश्याः त-त्रिया राजन्या: P. 6, 2, 34, Sch. ब्रह्म॰ Baig. P. 9, 20, 1. ऐल॰ MBa. 2, 569. R. 1,35,20. Rica-Tar. 5,127. Accent eines auf อีจุน ausgehenden comp. gaņa ATILIZ zu P. 6,2,131. zu derselben Lehrerliste gehörig P. 2,1,19. — 4) einem Geschlecht eigenthümlich: गुणा: RAGH. 18,48. — 5) fehlerhaft für वश्य Kam. Nirıs. 4,65. — Vgl. राज ः

वस्ता m. eine Bez. des Stiers: वृषी यूधेव वंस्ता: कृष्टीरियर्ति ११. 1,

7,8. शिशीते वज्रे तेत्रीते न वंतिम: 55,1.58,4.5,36,1. तिम्मशृङ्ग 6,16,39. 8,33,2. 10,102,7. 106,5. 144,3. AV. 18,3,36.

1. वक् = वच्. Davon विवक्ति (s. u. वच्), वकान्, वकय.

2. वक् = वञ्च rollen, volvi: त्रदाविक रृष्ट्याई न घेना: RV. 7,21,3. वङ्क, वङ्कते DBATUP. 4,14 (कारित्य). 21 (गिता).

बैंकल m. die innere Baumrinde, Bast: वर्कलमत्तरमा दे TBa. 3, 7, 4, 2. यस्य वृत्तस्य प्रसच्या वक्तलाः स यूट्यः linksläufig Çiñku. Ba. 10, 2. पर्णा Bast des Palàça (sonst पर्णवलका) Schol. zu Kiti. Ça. 305, 7. — Vgl. वलका, वलकला

विकास होणा N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 338, b, 4 v. u. वुजुरा m. Bez. eines best. im Laub der Bäume wohnenden Thieres (पर्मामा) Suça. 1,202,17.

वक्क, वंकाते (गता) Duatur. 4,27, v. i.

वक्कालिन् (aus व्रत्कालिन्) m. N. pr. eines Rshi Bunn. Intr. 267. वक्कास s. वक्कास

वकुल m. N. pr. eines Mannes Lot. de la b. l. 126. Buan. Intr. 391. fg., wo aber die Hdschr. बहुकुल liest. बुकुल Lot. de la b. l. 2.

वर्ता (von वच्) nom. ag. AK. 3, 1, 35 (= वावह्रक). H. 346 (= व-दाबद). Med. t. 53 (= वाग्मिन् und पाएउत). sprechend, aussagend; Sprecher, Verkunder: म्राप्ततः R.V. 7,104,8. निर्विक्ता न दादिति Niemand darf sagen, er solle nicht geben, 8,32,15. 9,75,2. इति ब्रवीति वृक्तरी (OR Padap.) [| UI: 10, 61, 12. AV. 2, 1, 4. CAT. BR. 14, 7, 1, 26. TAITT. Ân. 7, 11. Taitt. Up. 1, 1. Kaush. Up. 3, 8. Maitrjup. 6, 1 1 (auch 知). RV. Prat. 13,1. M. 11,35. किं करिष्यति वक्तारः श्रोता यत्र न विद्यते Spr. 666. टुईगा यत्र वक्तारस्तत्र मानं कि शाभनम् 2014. 3679. San. D.27. Buashap. 83. दिनु शासामु वक्तारे। मधुरम् (शुकुनाः) Suca. 1,107,15. पुरा किल वे-दमधीत्याध्येतारस्वरितं वक्तारा भवति so v. a. Lehrer, Meister Sarva-DARÇANAS. 137, 8. 9. ट्वं so sprechend Katuas. 83, 31. स्पूर Spr. 1625. चेट्रानाम् Verkunder MBH. 13,1339. Kathop. 1,22. Varau. Bru. S. 2, S. 4, Z. 2 v. u. 101,14. Sarvadarçanas. 158, 17. 160, 3. 夜石田 R. 4, 29, 28. म्रप्रियस्यापि वचत: Spr. 175. 3283. प्रियम् 2319. धर्मम् Выл. Р. 6,17,6. उत्तरे तर े MBH. 2,139. पष्टविक्तः R. 3,44,2. प्रियः 5,37,2. म्राप्यु य-न्यार्थवत्ता Spr. 4589. पुराणमंदिता॰ Verz. d. Oxf. H. 9,6,12. तहत्तर् M. 12,115. Buag. P. 2,9,7. Redner so v. a. ein beredter Mann MBu. 2, 138. 1908. 3,1811. 15711. R. 3,75,41. Mrikh. 137,23. Spr. 934. 2447. VARAH. Ван. 17, 9. सर्वेष कार्येष R. 1,70,16. उत्तरेशतर युक्ता 2,1,3 (°यु-क्तीना st. ्प्रता च ed. Bomb.). विग्रस्य वक्ता ein guter Kampfredner Suça. 1,333,12. — Vgl. श्रति॰, प्रिय॰, ब्रह्म ॰.

चर्ताट्य (wie eben) adj. 1) zu sprechen, zu sagen, zu verkünden H. an. 3,504 (= वचाऽर्क्). Med. j. 103 (= वचनार्क्). प्रशंस Nia. 11,31. Çat. Ba. 14,7,1,26. Praçnop. 4,8 (was gesprochen wird). सर्वे स्वरा घाष्ठवत्ता वलवत्ता वलव्याः Кийль. Up. 2,22,5. तस्मात्मत्यं कि वलव्यम् M. 8,83. 104. MBH. 3,2733. R. Gorn. 1,74,4. व्याय 3,35,26. 5,56,5. Çâk. 67,5. Varâh. Brh. S. 1,8. 5,91. 24,4. 54,52. 65. 79. एषाम् Катиль. 32,57. 40,7. 121,177 (प्र). Råба-Так. 4,223. Bhåg. P. 3,6,12. Макк. P. 23,84. 69,50. तस्य देषा न वल्लव्यः so v. a. vorzuwerfen Spr. 1854, v. 1. तत्संत्रं वल्लव्यं वर्षम् zu benennen Varâh. Brh. S. 8,1. वाचं सवल्लव्याम् die Rede mit dem was gesagt wird Bhåg. P. 7,12,26. चिर्त्रित्रे बक्कवल्लव्ये worüber